

pen. Fra 1. april 1989 kan personer, der i en sammenhængende periode på 3 måneder eller derover har modtaget kontanthjælp, tjene et vist beløb uden fradrag i kontanthjælpen. Fra 1. januar 1994 udgør dette beløb op til 2.000 kr. pr. måned, dog højst 12.000 kr. i alt, og muligheden for fradragsfri indtægter er begrænset til i alt 6 sammenhængende måneder.

Der kan som hovedregel ikke ydes hjælp til personer, der har formue, hvoraf det økonomiske behov kan dækkes. Der er dog undtagelsesvis adgang til fravigelse fra denne regel, hvis en formue bør bevares til nærmere angivne særlige formål. Kontanthjælp efter disse bestemmelser såvel som efter andre regler i bistandslovens afsnit III kan i visse situationer kræves tilbagebetalt efter lovens §§ 25 og 26, jf. § 27, og optages under indtægter på nærværende hovedkonto.

Kommunernes udgifter i 1994 anslås at blive 8.694 mill. kr. (PL-niveau løbende 1994), hvilket svarer til ca. 8.956 mill. kr. i PL-1995.

Der er budgetteret med et fald i antallet af modtagere af kontanthjælp efter § 37 fra 1995 til 1996 som følge af, at arbejdsløsheden skønnes at falde fra 290.000 i 1995 til 265.000 i 1996. Faldet i arbejdsløsheden skønnes at medføre et fald i kommunernes udgifter til kontanthjælp på ca. 380 mill. kr. Der er endvidere indbudgetteret en mindreudgift som følge af L 1113.

Kommunernes udgifter i 1995 skønnes nu til 8.400 mill. kr. (95 PL) svarende til ca. 8.526 mill. kr. i PL 96. I 1996 er udgifterne skønnet til 7.843 mill. kr.

Med 50 % statsrefusion forventes herefter en statslig udgift på 3.921,6 mill. kr. i 1996 og henholdsvis 3.896,2 mill. kr., 3.887,2 og 3.887,2 i BO-årene.

## 20. Forsørgelse af danske statsborgere i udlandet

Forsørgelse af danske statsborgere i udlandet. Efter § 5 i bistandsloven kan der efter socialministerens bestemmelse ydes hjælp til en dansk statsborgers forsørgelse i udlandet, når hjemsendelse herved kan undgås, og omstændighederne i øvrigt taler herfor.

For 1996 og BO-årene 1997-99 skønnes udgifterne til 3,6 mill. kr. årligt i PL-1996.

## 30. Særlig støtte

I forbindelse med bruttoficeringen af kontanthjælpen blev der med virkning fra 1. januar 1994 indført en særlig skattefri støtte efter § 37 a til personer, der er kommet ud for ændringer i deres forhold, og hvis økonomiske forhold er vanskelige på grund af høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde. (L 496 1993). Til personer, der ikke har forsørgelsespligt over for børn, ydes støtten, når nettoboligudgiften overstiger et grænsebeløb på 1.800 kr. (i 1994 1.200 kr.). For personer med forsørgelsespligt over for hjemmeboende børn ydes støtten, når nettoboligudgiften overstiger 2.500 kr. pr. måned. For personer med forsørgelsespligt over for et ikke-hjemmeboende barn ydes støtten, når nettoboligudgiften overstiger et beløb på 2.600 kr.. Beløbet nedsættes med 500 kr. pr. ikke-hjemmeboende barn udover det første og med 400 kr. pr. udeboende barn udover det første. Der fastsættes en regulering af grænsebeløbet og af nedsættelsen pr. barn på grundlag af satsreguleringsprocenten. Støtten ydes ikke til personer, der modtager hjælp efter ungereglerne, eller til personer, der modtager orlovsydelse efter lov om orlov. Særlig støtte, der ydes til terminsudgifter, er tilbagebetalingspligtig.

Den særlige støtte kan ydes særskilt eller i forbindelse med udbetaling af kontanthjælp efter § 37. Udgifterne på nærværende finanslovskonto omfatter også den særlige støtte til personer, der er omfattet af lov om kommunal aktivering. I 1994 udgjorde kommunernes udgifter ca. 536 mill. kr. i PL-1994, hvilket svarer til ca. 552 mill. kr. PL-1996. Fra 1995 til 1996 er der budgetteret med et fald i antallet af modtagere af særlig støtte som følge af, at arbejdsløsheden skønnes at falde fra 290.000 i 1995 til 265.000 i 1996. Faldet i arbejdsløsheden skønnes at medføre en offentlig mindreudgift på 15,6 mill. kr.

En ændring af boligsikringsloven (L 220) forventes at medføre mindreudgifter for staten til særlig støtte på 0,3 mill. kr. i 1996, 0,5 mill. kr. i 1997 og 1 mill. kr. i 1998 og 1999.